

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551” นี้ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบปัญหานำวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปริมาณความคิดเห็นและพฤติกรรมของกลุ่มประชากร โดยให้ผู้ตอบเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered) โดยได้แบ่งการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

วิธีการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) รูปแบบวิธีในการวิจัย คือ การใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตการปกครอง 50 เขต ของกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 18-55 ปี ซึ่งมีจำนวน 3,389,373 คน¹ ซึ่งเป็นทั้งผู้ที่มีพฤติกรรมดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรที่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เอง ประชากรวัยทำงาน และบรรลุนิติภาวะแล้ว อีกทั้งประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ยังเป็นประชาชนที่สามารถเข้าถึงสื่อได้หลากหลายกว่าในเขตจังหวัดอื่น ๆ

¹ ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร, “จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549 จำแนกตามอายุและเขต” <<http://203.155.220.230/default.asp>>, 2 กุมภาพันธ์ 2551.

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรของ Taro Yamane² ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หาได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจาก

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

ทั้งนี้ n = จำนวนตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้เครื่องรับโทรทัศน์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และค่าเฉลี่ยของประชากร $X - \mu$ ดังนั้น $e = 0.05$

แทนค่าตามสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{3,389,373}{1 + 3,389,373 (0.05)^2} \\ &= 399.99 \text{ ตัวอย่าง (คน)} \end{aligned}$$

ดังนั้น เมื่อคำนวณตามสูตรแล้วต้องสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 399.99 ตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงกำหนดการสุ่มตัวอย่างไว้ทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ ประชากรที่อาศัยกระจายตัวอยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เพื่อให้การสุ่มตัวอย่างเป็นไปอย่างรอบคอบ ได้ตัวแทนที่ดีที่สุดและได้ผลการวิจัยใกล้เคียงกับการสำรวจประชากร โดยแบ่งได้ตามขั้นตอนดังนี้ คือ

² Taro Yamane, Statistics : an introductory analysis (New York: Harper & Row, 1973), p. 717.

ขั้นตอนที่ 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากจำนวนเขตในกรุงเทพมหานคร ทั้งสิ้น 50 เขต ดังนี้

1. คลองสาน	18. บางเขน	35. ยานนาวา
2. คลองเตย	19. บางคอแหลม	36. ราชเทวี
3. คลองสามวา	20. บางแค	37. ราษฎร์บูรณะ
4. คันนายาว	21. บางซื่อ	38. ลาดกระบัง
5. จตุจักร	22. บางนา	39. ลาดพร้าว
6. จอมทอง	23. บางบอน	40. วังทองหลาง
7. ดอนเมือง	24. บางพลัด	41. วัฒนา
8. ดินแดง	25. บางรัก	42. สะพานสูง
9. ดุสิต	26. บึงกุ่ม	43. สาทร
10. ตลิ่งชัน	27. ปทุมวัน	44. สายไหม
11. ทวีวัฒนา	28. ประเวศ	45. สัมพันธวงศ์
12. ทุ่งครุ	29. ป้อมปราบฯ	46. สวนหลวง
13. ธนบุรี	30. พญาไท	47. หนองจอก
14. บางกะปิ	31. พระนคร	48. หนองแขม
15. บางกอกน้อย	32. พระโขนง	49. หลักสี่
16. บางกอกใหญ่	33. ภาษีเจริญ	50. ห้วยขวาง
17. บางขุนเทียน	34. มีนบุรี	

สำหรับการสุ่มเลือกเขตต่างๆในกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต จะใช้การเลือกจับฉลากขึ้นมาเป็นตัวแทนคิดเป็น 15 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเขตทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร คือ จำนวน 8 เขตโดยแต่ละเขตจะมีจำนวนประชากรในขนาดใกล้เคียงกัน ซึ่งเขตที่ได้รับการเลือกขึ้นมาจะมีดังนี้

1. ดุสิต	2. คลองเตย	3. สวนหลวง
4. ตลิ่งชัน	5. ลาดพร้าว	6. หลักสี่
7. บางพลัด	8. บางนา	

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเขตละ 50 ตัวอย่าง รวม 8 เขต เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างตามพื้นที่เขตที่คัดเลือกไว้ในขั้นตอนที่ 2 ตามสถานที่ต่างๆ เช่น บริษัท ห้างสรรพสินค้า สถานศึกษา ฯลฯ โดยคณะเพศชายและหญิงจนได้ตามจำนวนที่ต้องการ

ตัวแปรในการวิจัย

จากสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม ระดับความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม ระดับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

สมมติฐานที่ 4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สมมติฐานที่ 5 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ตัวแปรต้น ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปรตาม ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

สมมติฐานที่ 6 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปรต้น ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

ตัวแปรตาม พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สมมติฐานที่ 7 พฤติกรรม的开รับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น พฤติกรรม的开รับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวแปรตาม พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามปลายปิด (Closed-Ended Questionnaire) ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลเชิงประชากร (Demographics) โดยเป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของประชากร

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสำรวจพฤติกรรมการรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

5.1 แบบสำรวจความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5.2 แบบสำรวจความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยจะชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามก่อนเก็บข้อมูลจริง และใช้วิธีนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างตามสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะเข้าไปแนะนำตัว แจกวัสดุประสงค์ และสอบถามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้อง

การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

เกณฑ์การให้คะแนนในที่นี้ใช้สำหรับการวิจัยประเภทปริมาณ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. แบบสำรวจความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 10 ข้อ วัดตัวแปรความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัดจากแบบสอบถาม โดยการให้คะแนนแบบประเมินค่า ลักษณะคำตอบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท์³ (Likert scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน
เห็นด้วย	= 4 คะแนน
เฉยๆ	= 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน

ผลรวมของคะแนนการวัดทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

³ Rensis Likert, A Technique For The Measurement Of Attitudes (New York: Columbia University Press, 1931), p. 187.

คะแนนระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับไม่เห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับเห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. แบบสำรวจความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 7 ข้อ วัด

ตัวแปรความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์วัดจาก
แบบสอบถาม โดยการให้คะแนนแบบประเมินค่า ลักษณะคำตอบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน
ประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 คะแนน

เห็นด้วย = 4 คะแนน

เฉยๆ = 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน

นำผลรวมของคะแนนการวัดทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการ
โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับไม่เห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับเห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการโฆษณาเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. แบบสำรวจความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จำนวน 6 ข้อ วัดตัวแปรความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 วัดจากแบบสอบถามโดยการให้คะแนนแบบประเมินค่าลักษณะคำตอบของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5	คะแนน
เห็นด้วย	= 4	คะแนน
เฉยๆ	= 3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1	คะแนน

นำผลรวมของคะแนนการวัดทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระหว่าง 1.00-1.80	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนระหว่าง 1.81-2.60	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับไม่เห็นด้วย
คะแนนระหว่าง 2.61-3.40	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.41-4.20	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับเห็นด้วย

คะแนนระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาในพระราชบัญญัติ

ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยขั้นตอนในการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการวิทยานิพนธ์ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม ในการนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบความเชื่อถือ (Reliability) โดยนำไปทดสอบก่อนใช้จริง (Pre-Test) และทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจริง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามมีความเหมาะสม โดยนำแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ด้วยวิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค⁴ (Cronbach's Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(\frac{1 - V_i}{V_t} \right)$$

เมื่อ α = ความเชื่อถือได้

n = จำนวนข้อ

V_i = คะแนนความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

⁴ Lee J. Cronbach , Psychometrika (New York : Springer New York, 2006)

จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบจำนวน 40 ชุด ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า แบบสอบถามชุดนี้มีค่าความน่าเชื่อถือหรือค่าแอลฟา (Alpha) = .9375 ซึ่งถือว่ามีค่าความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับที่สูง ทำให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS PC+) โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ในการแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Statistics) โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐานข้อต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต่างกัน ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Samples)

สมมติฐานย่อย 1.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 1.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 1.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 1.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 2.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Samples)

สมมติฐานย่อย 2.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 2.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 2.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 2.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 3.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แตกต่างกัน ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Samples)

สมมติฐานย่อย 3.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 3.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 3.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 3.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานข้อที่ 4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 4.1 ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Samples)

สมมติฐานย่อย 4.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 4.3 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 4.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานย่อย 4.5 ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparisons) วิธีผลต่างน้อยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานข้อที่ 5 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 6 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 7 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

การนำเสนอข้อมูลและการประมวลผล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว จากนั้นนำไปทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ให้คะแนนและทำการลงรหัส ในแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ให้คะแนน และลงรหัสข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ไปเขียนลงในกระดาษลงรหัส และป้อนโปรแกรมข้อมูล พร้อมทั้งประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อดำเนินการสถิติที่ต้องการใช้ในการวิจัย
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์จากข้อมูลที่พิมพ์ออกมา เพื่อตรวจสอบความผิดพลาดในการลงรหัสหรือบันทึกข้อมูล หลังจากนั้นจึงจัดทำตารางวิเคราะห์สถิติ
4. แปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลเพื่อจัดทำรายงานการวิเคราะห์และสรุปผล